

ČUCHAĆ

- a) něšto jara rjenje wonja
- b) něšto rozhněwace začuwać
- c) z nosom wón zapřimnyć spytać

Prawa je wotmołwa c.

Jeli aktiwnje z nosom swoju wokolinu zaznawamy, potom čuchamy abo nuchamy. Wosebje derje je to na kóčkach wobkedźbować, kotrež scěhuja wonjatym šćežkam. Jeli stupa nam wón do nosa, potom ju pasiwnje zaznawamy a čujemy abo pytnjemy.

Takle móžeš to tež prajić

nuchać_{ip}, čuchotać_{ip}, snuchać_{ip}, snuchotać_{ip}, něšto wučuchać_p, něšto/někoho wobčuchać_p, něšto/někoho wobnuchać_p

Připódlu prajene

Jeli stupa nam wěsta wón abo wěsty smjerd do nosa, potom ju/jón pasiwnje zaznawamy a čujemy abo pytnjemy.

Přikłady z rěčneho korpusa

Gintarjec nan běše doma, a smědzach sej z psyčeho hněžka w hěće małego mjechkeho hawaka wupytać. Wzach sej toho, kotryž mi tak dowěrliwje ruku *čuchaše*. (Pawoł Grojlich, Mój přećel Pusij, Budyšin 1988)
Himpotaše po ćeńkimaj, křiwymaj nohomaj z prócu, kij štašaše połowótře po drjewjanym špundowanju, a widžomna njemyta chudosć lěpješe so na njej. Z kuchiny wustupi zwosobnjena čistosć pod woškrobjenej falu, zběhaše swój nos, *čuchaše* a čuchaše a plapotaše do wobličow swojeju susodow:
„To smjerdži . . . hach, to smjerdži . . . Je hižo křiž z tej starej.“ (Marja Młynkowa, Zhromadźene spisy 1. Powědančka a drobna proza, Budyšin 1994)